

Bakalářská práce, TF JU

Autor: Vilém Guenzel

obhajoba: září 2009

Název: Malá společenství katolických křesťanů ve vikariátu Karlovy Vary

Posudek vedoucího práce:

Autor se v bakalářské práci zabývá jednou z forem projevů náboženského života ve farnostech – malými společenstvími. Tématem se zabývá obecně i konkrétně – na území jednoho vikariátu. Téma je aktuální a jistě souvisí se studovaným oborem.

Cílem práce je tedy popis těchto společenství, analýza a perspektiva (tak autor uvádí v úvodu). V úvodu dále zdařile specifikuje jaká společenství má na mysli, stručně předkládá strukturu práce.

Píše ovšem, že se v práci chce zabývat malými společenstvími z pohledu laika, nicméně v následující větě uvádí „z různých pohledů církevních autorit“. Mohl by tedy při obhajobě vysvětlit, jak jsou tato dvě hlediska míněna?

Dále v úvodu (a abstraktu) uvádí, že dělí práci na dvě hlavní části – teoretickou a praktickou. Z vlastního textu (ani obsahu) ovšem toto dělení není vůbec patrné – a možná je to tak i šťastné, protože pokud by do struktury práce bylo zavedeno, pak by práce působila značně nesymetricky; praktická část by tvořila 4 stránky.

Při zpracování vlastního textu autor vymezí podstatné pojmy, pak uvádí několik biblických příkladů chápání společenství, dále příklady z patristiky převzaté ze sekundární literatury.

V dalším textu hledá autor teologické podněty ke svému tématu v dokumentech II. Vatikánského koncilu. Z konstituce LG uvádí pojetí a úkol laiků; sám pak dodává, že vytváření malých společenství (téma práce) pomáhá tento úkol naplnit. I když jde patrně o správný předpoklad, jeho formulace v textu působí značně zkratkovitě či přímočaře – bylo by užitečné tuto myšlenku v rámci obhajoby vysvětlit hlouběji.

Pokud autor uvádí dobový kontext, je to zcela na místě, nicméně je otázkou, zda jeho popis daný osobní (tedy jistě autentickou) zkušeností je možná generalizovat. Lze například doložit, že malá společenství byla vystavena rizikům zvláště v době začínajícího pontifikátu JP II.?

Doba po roce 1989 je opět charakterizována srozumitelně a patrně pravdivě, leč opět zkratkovitě – nevím, zda lze mluvit o stabilizaci situace s jediným nedořešením – ekonomika; záleží opět na tom, jaká jsou autorova kritéria stabilizace. Podobně by bylo dobré uvést, z čeho autor soudí, že vyvstala otázka po potřebnosti malých společenství po roce 89 – kdo si tuto otázku kladl a jak o ní přemýšlel?

V jednotlivých bodech kapitoly 7 pak autor shrnuje řadu podnětů pro fungování společenství; předpokládám, že vychází jak z prostudované literatury, tak z vlastní zkušenosti. Následuje kapitola 8, která uzavírá obecnou část odkazem na místo malého společenství ve farnosti (tématicky jistě správně, otázkou je, zda je k tomu třeba samostatné kapitoly); přechod ke konkrétnímu vikariátu by si patrně zasloužil textově uvést.

Následuje část popisující průzkum vedený ve farnostech vikariátu. Autor seznamuje se způsobem výzkumu, s výběrem dotazovaných, uvádí otázky. Výsledky výzkumu tabelizuje a velmi stručně komentuje. Škoda, že jich nevyužil k hlubšímu komentáři, případně ke konfrontaci s myšlenkami uvedenými v obecné části. Některé údaje, na které se autor ptal, pak do tabulky ani komentářů zahrnuté nejsou (např. počet účastníků, otevřenost společenství, jeho vedení atd.) nicméně je lze vyčíst z rozhovorů uveřejněných v přílohách.

V závěru autor shrnuje to, o čem psal, doplňuje dalšími postřehy. Pokud jako cíle práce uváděl analýzu a perspektivu malých společenství, pak první cíl (analytické prvky) je v práci naplněn (s určitou výhradou – autor píše, že chtěl popsat jak křesťané prožívají v daném území svá společenství. Domnívám se, že uvedeným způsobem popsal to, co mu o tom řekli příslušní faráři). K druhému cíli – k perspektivě těchto společenství v dané práci příliš vyjádření nenachází.

Formální stránka: TF JU

Pokud se týká číslování kapitol, pak úvod bývá samostatnou kapitolou. Autor jej pak ovšem člení na další podkapitoly, které by ale svým charakterem měly být již vlastním textem práce. Předložené řešení nepovažuji za šťastné; je snad způsobeno nepraktickým používáním textových editorů. Bývá zvykem obsah práce pojmenovat jako vlastní kapitolu a také ji do textu vlastního obsahu uvést. V přílohách je mapa Plzeňské diecéze uvedena dvakrát jen v rozdílné velikosti; autor uvádí, že na ní je vyznačen karlovarský vikariát, čtenář si jej však musí najít mezi ostatními vikariáty, což u malého měřítka je vlastně nemožné.

Proč autor citace píše někde kurzivou a jinde nikoliv?

Bývá též zvykem nekončit stránku nadpisem, tak se autorovi stalo na str. 38. Seznam zkratk není řazen abecedně (jak tedy?); zkratky neodpovídají skutečnosti – v textu je 2K (s. 7, 8) v seznamu zkratk 2Kor.

V poznámce pod čarou č. 24 je nezvykle uveden překlad bible; v pozn. 42 a 44 nezvykle citován ChFL. V poznámce 67 je uvedeno Kostelní Vydří s.r.o. - myslí se tím Karmelitánské nakladatelství? Publikace nejsou v seznamu uvedeny zcela jednotně (někde se uvádí místo vydání) ale dostatečně jednoznačně. Publikace č. 9 má zřejmě ještě nějaký název, překladatelka se jmenuje Rynešová. Publikace č. 8 má patrně také české vydání?

Výskyt překlepů je v uvedené práci dle mého soudu průměrný.

Práci doporučuji k obhajobě.

Červenec 2009

Alois Křišťan

